

Daróchalmapuszta, 1902. június 25. – Zalaegerszeg, 1985. április 26.

Apja szekeres béres, később uradalmi cseléd és földmunkás. Négy középiskolai osztály elvégzése után, 1914–1918 között fémipari szakiskolába járt. A vasas szakmában helyezkedett el. 1917-ben tanulóként csatlakozott a Magyarországi Szociáldemokrata Párt ifjúmunkás tagozatához, majd 1919-ben Pécsett a Kommunisták Magyarországi Pártja aktivistája lett. A Tanácsköztársaság alatt belépett a Vörös Hadseregbe. A kommün bukása után külföldre menekült, a szakmájában dolgozott. 1936-ban hazatért, három évig önálló kisiparosként tevékenykedett. 1939-ben, az iparoktatásban helyezkedett el, Székesfehérvárott a 11. sz. állami vas-, fém- és gépipari gimnázium tanműhelyében dolgozott főoktatóként. 1944. december 28-án Székesfehérvárott tagja lett a Magyar Kommunista Párt szervezőbizottságának. A német ellentámadás után a rövid ideig tartó nyilas uralom idején 1945 februárjában el kellett menekülnie a városból. Áprilisban tért vissza, ismét bekapcsolódott a pártszervezésbe, bevásztották a helyi pártvezetőségbe, s bekerült a városi igazolóbizottságba. 1945. június 24-én, a Dunántúlon bevásztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Novemberben az MKP képviselőjében kinevezték polgármester-helyettesé, a tanműhelyből fizetés nélküli szabadságra távozott. Megbízták a párt székesfehérvári káderosztályának a vezetésével. Pártiskolát és szemináriumot végzett, 1946 februárjában bekerült az MKP Fejér megyei vezetőségébe, és tagja lett a Székesfehérvári Nemzeti Bizottságnak. 1947 novemberében máig tisztázatlan okok miatt kizárták az MKP-ból. 1948. január 15-én lemondott polgármester-helyettesi állásáról, s visszament tanítani. Az 1950-es évek elején elköltözött Székesfehérvárról, különböző helyeken dolgozott, végül Balatongyörökön telepedett le. Tagja volt a Pedagógusok Szakszervezetének és a Szabadságharcos Szövetség keretében működött motoros szakosztály vezetőségének.